

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1144/2014**af 22. oktober 2014****om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 ⁽⁴⁾ kan Unionen gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og de metoder, de produceres efter, og visse landbrugsfødevarer i det indre marked og i tredjelande.
- (2) Under hensyntagen til hidtidige erfaringer og udsigterne til udvikling i landbrugssektoren og markederne i og uden for Unionen bør den ordning, som er fastsat ved forordning (EF) nr. 3/2008, revideres og gøres mere effektiv og sammenhængende. Forordning (EF) nr. 3/2008 bør derfor ophæves og afløses af en ny forordning.
- (3) Målet med sådanne oplysningskampagner og salgsfremstød er at styrke konkurrenceevnen for landbrugssektoren i Unionen og derved skabe større konkurrencemæssig ligestilling både i det indre marked og i tredjelande. Mere specifikt bør oplysningskampagner og salgsfremstød tage sigte på at øge forbrugernes kendskab til egenskaberne ved Unionens landbrugsprodukter og produktionsmetoder og på at øge kendskabet til og anerkendelsen af Unionens kvalitetsordninger. De bør endvidere øge Unionens landbrugsprodukters konkurrenceevne og forbruget af dem, forbedre deres synlighed både i og uden for Unionen og øge deres markedsandel med særligt fokus på de tredjelandsmarkeder, der har det største vækspotentiale. I tilfælde af en alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer bør disse foranstaltninger bidrage til at genoprette normale markedsvilkår. Sådanne oplysningskampagner og salgsfremstød bør på nyttig vis supplere og styrke medlemsstaternes egne tiltag. Oplysningskampagner og salgsfremstød bør fortsat gennemføres både i og uden for Unionen for at sikre, at målene med dem nås.
- (4) Foranstaltninger bør ligeledes tage sigte på at fremhæve EU-produkters ægthed med det formål at øge forbrugernes kendskab til de autentiske produkters kvaliteter sammenlignet med pirat- og kopiprodukter. Dette vil både i Unionen og i tredjelande bidrage væsentligt til at øge kendskabet til de symboler, angivelser og forkortelser, som viser, at produkterne er omfattet af de i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽⁵⁾ fastsatte kvalitetsordninger.
- (5) En af Unionens styrker inden for fødevarerproduktion er dens produkters forskellighed og særlige kendetegn, som er knyttet til forskellige geografiske områder og forskellige traditionelle produktionsmetoder og skaber de unikke smagsoplevelser kendetegnet ved variation og ægthed, som forbrugerne i stigende grad efterspørger, både i og uden for Unionen.

⁽¹⁾ Udtalelse af 30.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 2.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.10.2014.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

- (6) Ud over oplysninger om Unionens landbrugsprodukters og fødevarers naturlige egenskaber bør de støtteberettigede foranstaltninger også omfatte formidling af forbrugervenlige budskaber, bl.a. budskaber, som fokuserer på ernæring, smag, tradition, forskellighed og kultur.
- (7) Oplysningskampagner og salgsfremstød bør ikke være varemærke- eller oprindelsesorienterede. Ikke desto mindre bør det for at forbedre kvaliteten og effektiviteten af produkt demonstrationer, uddeling af produktsmagsprøver og oplysnings- og reklamemateriale være muligt at nævne varemærkerne og oprindelsen under forudsætning af, at princippet om ikke-forskelsbehandling overholdes, og at foranstaltningerne ikke tager sigte på at fremme forbruget af et produkt alene på grund af dets oprindelse. Endvidere bør sådanne foranstaltninger overholde de generelle principper i EU-retten og ikke udgøre en begrænsning af den frie bevægelighed for landbrugsprodukter og fødevarer i strid med artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Der bør fastsættes særlige bestemmelser om synligheden af varemærker og oprindelsesbetegnelser i forhold til det vigtigste EU-budskab i en kampagne.
- (8) Unionen eksporterer først og fremmest færdige landbrugsprodukter, herunder landbrugsprodukter uden for bilag I til TEUF. Oplysningskampagner og salgsfremstød bør derfor åbnes, således at de også kommer til at omfatte visse produkter uden for anvendelsesområdet for bilag I til TEUF. Dette vil være i overensstemmelse med andre ordninger under den fælles landbrugspolitik som eksempelvis de europæiske kvalitetsordninger, der allerede er åbne for disse produkter.
- (9) Unionens oplysningskampagner og salgsfremstød for vin er et af fyrtårnene i den fælles landbrugspolitik støtteprogram for vinsektoren. Kun vin med oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse samt vin med angivelse af druesort bør være omfattet af oplysningskampagner og salgsfremstød. I tilfælde af enkeltlandsprogrammer bør det pågældende program også dække et andet landbrugsprodukt eller en anden landbrugsfødevarer. Tilsvarende indeholder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 ⁽¹⁾ bestemmelser om salgsfremstød for fiskevarer og akvakulturprodukter. Følgelig bør den støtte, der under nærværende forordning kan ydes til oplysningskampagner og salgsfremstød for fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 ⁽²⁾, begrænses til udelukkende at omfatte fiskevarer og akvakulturprodukter, der er knyttet til et andet landbrugsprodukt eller en anden landbrugsfødevarer.
- (10) Produkter, der er omfattet af EU-kvalitetsordninger og kvalitetsordninger anerkendt af medlemsstaterne, bør kunne være genstand for oplysningskampagner og salgsfremstød, eftersom sådanne ordninger giver forbrugerne garantier for produktkvalitet og produkt egenskaber og for den anvendte produktionsproces, giver de pågældende produkter merværdi og forbedrer deres markedsmuligheder. Tilsvarende bør den økologiske produktionsmetode samt det grafiske symbol for kvalitetslandbrugsprodukter fra fjernområder kunne være genstand for oplysningskampagner og salgsfremstød.
- (11) I perioden 2001-2011 blev alene 30 % af budgettet til oplysningskampagner og salgsfremstød anvendt til foranstaltninger målrettet tredjelandsmarkeder, på trods af at der er et betydeligt vækspotentiale på disse markeder. Der er derfor behov for ordninger med henblik på at fremme et stort antal oplysningskampagner og salgsfremstød for EU-landbrugsprodukter i tredjelande, navnlig ved at yde øget finansiel støtte.
- (12) For at sikre, at de gennemførte oplysningskampagner og salgsfremstød er effektive, bør disse tilrettelægges i henhold til programmerne for oplysningskampagner og salgsfremstød. Sådanne programmer er indtil videre blevet fremlagt af erhvervsorganisationer og/eller brancheorganisationer. For at øge antallet af de foreslåede foranstaltninger og forbedre deres kvalitet bør kredsen af støtteberettigede udvides til også at omfatte producentorganisationer og deres sammenslutninger, sammenslutninger og organer fra landbrugsfødevarer sektoren, der har som målsætning og aktivitet at formidle oplysninger om og fremme salget af landbrugsprodukter.
- (13) De oplysningskampagner og salgsfremstød, der samfinansieres af Unionen, skal have en særlig EU-dimension. Med dette mål for øje samt for at undgå spredning af midlerne og for at øge Europas synlighed gennem disse oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og visse fødevarer bør der udarbejdes et arbejdsprogram, der fastsætter foranstaltningernes strategiske prioriteter med hensyn til målgruppe, produkter og de ordninger eller markeder, som foranstaltningerne skal målrettes mod, samt kendetegn ved budskaberne i oplysningskampagner og salgsfremstød. Programmet bør udarbejdes på grundlag af de generelle og konkrete mål, der er fastlagt i denne forordning, og bør tage hensyn til de muligheder, markederne frembyder, samt til behovet for at supplere og styrke de tiltag, der gennemføres af medlemsstaterne og aktørerne, både i det indre marked og i

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

tredjelande, for at sikre, at politikken for salgsfremstød og oplysningskampagner er sammenhængende. Med dette for øje bør Kommissionen ved udarbejdelsen af programmet høre medlemsstaterne og de relevante berørte parter.

- (14) Arbejdsprogrammet bør bl.a. indeholde nærmere bestemmelser om de ordninger, der skal træffes i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer. Endvidere bør Kommissionen navnlig tage hensyn til de små og mellemstore virksomheders fremtrædende rolle i sektoren for landbrugsfødevarer, en sektor, der nyder fordel af de ekstraordinære foranstaltninger, der er fastsat i artikel 219, 220 og 221 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾, og, for så vidt angår foranstaltninger målrettet tredjelande, til de frihandelsaftaler, der er omfattet af Unionens fælles handelspolitik. Ved udarbejdelsen af programmet bør Kommissionen også tage hensyn til de ulemper, som Unionens bjergegne, øer og fjernområder frembyder.
- (15) For at sikre en effektiv gennemførelse af oplysningskampagnerne og salgsfremstødene bør denne overlades til gennemførelsesorganer udvalgt gennem en udbudsprocedure. Ikke desto mindre bør forslagsstillende organisationer i behørigt begrundede tilfælde have mulighed for at gennemføre visse dele af deres programmer direkte.
- (16) Kommissionen bør kunne gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød på eget initiativ, herunder missioner på højt plan, navnlig med det formål at bidrage til åbningen af nye markeder. Kommissionen bør også kunne føre sine egne kampagner for at reagere hurtigt og effektivt i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse eller tab af forbrugertillid. Om nødvendigt bør Kommissionen revidere sine egne initiativer, der planlægger at gennemføre sådanne kampagner. Bevillinger, der er tildelt til igangværende programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød gennemført via både enkeltlands- og flerlandeprogrammer, bør ikke reduceres i tilfælde af handling taget af Kommissionen under disse omstændigheder.
- (17) Ud over oplysningskampagner og salgsfremstød er det nødvendigt, at Kommissionen udvikler og koordinerer tekniske støttetjenester på EU-plan med henblik på at hjælpe aktørerne med at deltage i samfinansierede programmer, at gennemføre effektive kampagner eller at udvikle deres eksportaktiviteter. Disse tjenester bør navnlig omfatte opstilling af retningslinjer for at hjælpe potentielle støttemodtagere til at overholde regler og procedurer i forbindelse med denne politik.
- (18) Bestræbelserne på at fremme EU-produkter på markeder i tredjelande hæmmes undertiden af konkurrencen fra pirat- og kopiprodukter. De tekniske støttetjenester, der udvikles af Kommissionen, vil omfatte rådgivning til sektoren med hensyn til beskyttelse af EU-produkter mod pirat- og kopiprodukter.
- (19) Forenklingen af den fælles landbrugspolitik lovgivningsmæssige rammer er en vigtig prioritet for Unionen. En sådan tilgang bør ligeledes anvendes på denne forordning. Navnlig bør principperne for administrativ forvaltning af programmerne for oplysningskampagner og salgsfremstød revideres med henblik på forenkling og på at gøre det muligt for Kommissionen at fastsætte regler og procedurer for indgivelse, evaluering og udvælgelse af programforslag. Kommissionen bør dog sikre, at medlemsstaterne i god tid modtager oplysninger om alle foreslåede og udvalgte programmer. Disse oplysninger bør navnlig omfatte oplysninger om antallet af modtagne forslag, om de berørte medlemsstater og sektorer og om resultatet af evalueringen af disse forslag.
- (20) Samarbejdet mellem de økonomiske aktører i forskellige medlemsstater bidrager i væsentlig grad til at øge EU-merværdien og synliggøre diversiteten i landbrugsproduktionen i Unionen. På trods af at de programmer, som er udviklet i fællesskab mellem forslagsstillende organisationer i forskellige medlemsstater, er blevet prioriteret, udgjorde sådanne programmer i perioden 2001-2011 blot 16 % af budgettet for oplysningskampagner og salgsfremstød. Følgelig bør der fastlægges nye ordninger, især med hensyn til forvaltningen af flerlandeprogrammer, for at fjerne de nuværende forhindringer for deres gennemførelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- (21) Kriterierne for finansiering af foranstaltningerne bør fastsættes. Unionen bør som hovedregel kun dække en del af omkostningerne ved programmerne med henblik på at sikre, at berørte forslagsstillende organisationer påtager sig deres del af ansvaret. Visse omkostninger til administration og personale, der ikke er relateret til gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, udgør dog en integreret del af oplysningskampagnerne og salgsfremstødene og bør derfor være berettigede til finansiel støtte fra Unionen.
- (22) Hver enkelt foranstaltning bør gøres til genstand for overvågning og evaluering for at forbedre kvaliteten og påvise resultater. Der bør i den forbindelse opstilles en liste over indikatorer, og indvirkningen af den salgsfremmende politik bør vurderes af Kommissionen i forhold til dennes politiske mål. Kommissionen bør fastsætte en overvågnings- og evalueringsramme for den salgsfremmende politik i overensstemmelse med den fælles landbrugs- politikens overvågnings- og evalueringsramme.
- (23) For at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i nærværende forordning bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Denne beføjelse bør som et supplement til listen i bilag I til denne forordning omfatte kriterierne for støtteberettigelse for de forslagsstillende organisationer, betingelserne for udbudsproceduren for udvælgelsen af gennemførelsesorganerne, de særlige betingelser for støtteberettigelse for så vidt angår enkeltlandsprogrammer, omkostningerne til oplysningskampagner og salgsfremstød og omkostningerne til administration og personale samt bestemmelser, der letter overgangen fra forordning (EF) nr. 3/2008 til nærværende forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (24) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende nærmere bestemmelser om varemærkernes synlighed i forbindelse med produkt demonstrationer eller uddeling af produktsmagsprøver og på materiale til oplysningskampagner og salgsfremstød samt om synligheden af produkternes oprindelse på materiale til oplysningskampagner og salgsfremstød; de årlige arbejdsprogrammer; udvælgelsen af enkeltlandsprogrammerne; de nærmere bestemmelser, hvorefter en forslagsstillende organisation kan gives tilladelse til selv at gennemføre visse dele af et enkeltlandsprogram; ordningerne for gennemførelse, overvågning og kontrol af enkeltlandsprogrammer; regler for indgåelse af kontrakter om gennemførelse af udvalgte enkeltlandsprogrammer i overensstemmelse med nærværende forordning; og den fælles ramme for vurdering af programmernes virkninger samt et indikatorsystem. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (25) I betragtning af de forbindelser, der er mellem politikken for salgsfremstød og den fælles landbrugspolitik og andre instrumenter, og af den flerårige garanterede finansiering fra Unionen og det forhold, at denne finansiering er fokuseret på klart definerede prioriteter, kan målene for nærværende forordning ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter betingelserne, under hvilke oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og visse landbrugsfødevarer, som gennemføres i det indre marked og i tredjelande (»oplysningskampagner og salgsfremstød«), kan finansieres helt eller delvist over Unionens budget.

Artikel 2

Generelle og konkrete mål for oplysningskampagner og salgsfremstød

1. Det generelle mål med oplysningskampagner og salgsfremstød er at styrke konkurrenceevnen for landbrugssektoren i Unionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. De konkrete mål med oplysningskampagner og salgsfremstød er at:
- a) øge kendskabet til egenskaberne ved Unionens landbrugsprodukter og de høje standarder, der gælder for produktionsmetoderne i Unionen
 - b) øge Unionens landbrugsprodukters og visse fødevarers konkurrenceevne og forbruget af dem og forbedre deres synlighed både i og uden for Unionen
 - c) øge kendskabet til og anerkendelsen af Unionens kvalitetsordninger
 - d) øge Unionens landbrugsprodukters og visse fødevarers markedsandel med særligt fokus på de tredjelandsmarkeder, der har det største vækstpotentiale
 - e) genoprette normale markedsvilkår i tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer.

Artikel 3

Beskrivelse af oplysningskampagner og salgsfremstød

Formålet med oplysningskampagner og salgsfremstød er at:

- a) fremhæve de særlige kendetegn ved landbrugsproduktionsmetoder i Unionen, navnlig for så vidt angår fødevarer sikkerhed, sporbarhed, ægthed, mærkning, ernærings- og sundhedsmæssige aspekter, dyrevelfærd, hensyntagen til miljøet og bæredygtighed, og de særlige kendetegn ved landbrugsprodukter og fødevarer, navnlig for så vidt angår kvalitet, smag, mangfoldighed eller traditioner
- b) øge kendskabet til ægtheden af Unionens beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter.

Disse foranstaltninger består navnlig i PR-virksomhed og oplysningskampagner og kan også omfatte deltagelse i arrangementer, messer og udstillinger af national, europæisk og international betydning.

Artikel 4

Foranstaltningernes kendetegn

1. Oplysningskampagner og salgsfremstød må ikke være varemærkeorienterede. Ikke desto mindre skal det være muligt for kommercielle varemærker at være synlige i forbindelse med produkt demonstrationer eller produktsmagsprøver og på oplysnings- og reklamematerialer, forudsat at princippet om ikke-forskelsbehandling overholdes, og at foranstaltningernes karakter af ikke at være varemærkeorienterede forbliver uændret. Princippet om ikke-forskelsbehandling finder anvendelse ved at sikre lige behandling og lige adgang for alle de forslagsstillende organisation varemærker og ved at behandle medlemsstaterne lige. De enkelte varemærker skal være lige synlige, og den grafiske fremstilling af dem skal have et mindre format end kampagnens vigtigste EU-budskab. Der skal vises flere forskellige varemærker, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder vedrørende den berørte medlemsstats særlige situation.
2. Oplysningskampagner og salgsfremstød må ikke være oprindelsesorienterede. Sådanne foranstaltninger skal ikke have til formål at opfordre til forbrug af et produkt alene på grund af dets oprindelse. Ikke desto mindre skal der være mulighed for, at produkternes oprindelse er synlig på oplysnings- og reklamematerialer på følgende betingelser:
 - a) i det indre marked skal angivelsen af oprindelse altid indtage en sekundær plads i forhold til kampagnens vigtigste EU-budskab
 - b) i tredjelande kan oprindelsen angives på samme niveau som kampagnens vigtigste EU-budskab
 - c) for produkter, der er anerkendt i henhold til de i artikel 5, stk. 4, litra a), omhandlede kvalitetsordninger, kan oprindelsen som registreret i betegnelsen angives uden restriktioner.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende:

- a) varemærkernes synlighed i forbindelse med produktdemonstrationer eller uddeling af produktsmagsprøver og på det i stk. 1 omhandlede oplysnings- og reklamemateriale samt ensartede betingelser for visningen af de enkelte varemærker, og
- b) synligheden af produkternes oprindelse på oplysnings- og reklamemateriale som omhandlet i stk. 2.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 5

Støtteberettigede produkter og ordninger

1. Oplysningskampagner og salgsfremstød kan omfatte følgende produkter:
 - a) de produkter, der er opført i bilag I til TEUF, med undtagelse af tobak
 - b) de produkter, der er opført i bilag I til nærværende forordning
 - c) spiritus med beskyttet geografisk betegnelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽¹⁾.
2. For at tage hensyn til udviklingen på markedet tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 med henblik på at supplere listen i bilag I til nærværende forordning ved at tilføje fødevarer til denne liste.
3. Uanset stk. 1:
 - a) kan oplysningskampagner og salgsfremstød kun omfatte vin med oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og vin med angivelse af druesort; i tilfælde af enkeltlandsprogrammer som omhandlet i artikel 6, stk. 3, skal det berørte program også omfatte andre af de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede produkter
 - b) skal foranstaltninger, som er målrettet det indre marked, for så vidt angår den i stk. 1, litra c), omhandlede spiritus og den i nærværende stykkes litra a) omhandlede vin samt øl, begrænses til oplysning af forbrugerne om de i stk. 4 omhandlede ordninger og om ansvarlig indtagelse af disse drikkevarer
 - c) kan de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til forordning (EU) nr. 1379/2013, kun være genstand for oplysningskampagner og salgsfremstød, hvis andre af de i stk. 1 omhandlede produkter også er omfattet af det berørte program.
4. Oplysningskampagner og salgsfremstød kan omfatte følgende ordninger:
 - a) de kvalitetsordninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1151/2012, forordning (EF) nr. 110/2008 og artikel 93 i forordning (EU) nr. 1308/2013
 - b) den økologiske produktionsmetode som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ⁽²⁾
 - c) det grafiske symbol for kvalitetslandbrugsprodukter fra fjernområder som omhandlet i artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

- d) de kvalitetsordninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹⁾.

KAPITEL II

GENNEMFØRELSE AF OPLYSNINGSKAMPAGNER OG SALGSFREMSTØD

AFSNIT 1

Fælles bestemmelser

Artikel 6

Aktionstyper

1. Oplysningskampagner og salgsfremstød gennemføres i form af:
 - a) programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød (»programmer«), og
 - b) foranstaltninger på Kommissionens initiativ som omhandlet i artikel 9.
2. Programmer skal bestå af et sammenhængende sæt tiltag og gennemføres over en periode på mindst ét og højst tre år.
3. Enkeltlandsprogrammer, for hvilke nærmere bestemmelser er fastsat i afsnit 2 i dette kapitel, kan forelægges af en eller flere af de i artikel 7, stk. 1, litra a), c) og d), omhandlede forslagsstillende organisation, som skal være fra samme medlemsstat.
4. Flerlandeprogrammer, for hvilke nærmere bestemmelser er fastsat i afsnit 3 i dette kapitel, kan forelægges af:
 - a) mindst to af de i artikel 7, stk. 1, litra a), c) og d), omhandlede forslagsstillende organisationer, som skal være fra mindst to medlemsstater, eller
 - b) en eller flere af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede EU-organisationer.

Artikel 7

Forslagsstillende organisationer

1. Et program kan foreslås af:
 - a) erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer, der er etableret i en medlemsstat og er repræsentative for den eller de berørte sektorer i den pågældende medlemsstat, og navnlig brancheorganisationer som omhandlet i artikel 157 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og sammenslutninger som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1151/2012, for så vidt de er repræsentative for den betegnelse, der er beskyttet i henhold til sidstnævnte forordning, og som er omfattet af det pågældende program
 - b) erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer i Unionen, som er repræsentative for den eller de berørte sektorer på EU-plan
 - c) de producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er omhandlet i artikel 152 og 156 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og som er anerkendt af en medlemsstat
 - d) organer fra landbrugsfødevaresektoren, hvis målsætning og aktivitet er at formidle oplysninger om og fremme salget af landbrugsprodukter, og som af den berørte medlemsstat har fået overdraget en klart defineret offentlig tjenesteydelsesopgave på dette område; disse organer skal have været retligt etablerede i den berørte medlemsstat i mindst to år inden den i artikel 8, stk. 2, omhandlede dato for indkaldelsen af forslag.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 vedrørende de særlige betingelser, hvorpå de i stk. 1 omhandlede forslagsstillende organisationer, sammenslutninger og organer kan forelægge et program. Disse betingelser skal navnlig sikre, at disse organisationer, sammenslutninger og organer er repræsentative, og at programmet er af et betydeligt omfang.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

*Artikel 8***Årligt arbejdsprogram**

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der for hvert år fastlægger et årligt arbejdsprogram med de operationelle mål, der skal følges, de operationelle prioriterede områder, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb for finansieringsplanen. Dette årlige arbejdsprogram og navnlig dets operationelle prioriterede områder skal følge de generelle og konkrete mål, der er fastsat i artikel 2. Programmet skal navnlig indeholde bestemmelser om konkrete midlertidige ordninger med henblik på at reagere på alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra e). Det skal endvidere indeholde de vigtigste udvælgelseskriterier, en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb, en vejledende tidsplan for gennemførelsen og, hvad angår tilskuddene, den maksimale sats for Unionens finansielle tilskud. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

2. Det i stk. 1 omhandlede arbejdsprogram gennemføres for enkeltlandsprogrammer og flerlandeprogrammer ved Kommissionens indkaldelse af forslag i overensstemmelse med del I, afsnit VI, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

*Artikel 9***Foranstaltninger, der gennemføres på Kommissionens initiativ**

1. Kommissionen kan gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød, jf. artikel 3, herunder kampagner, i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra e). Disse foranstaltninger kan navnlig tage form af missioner på højt plan, deltagelse i messer og udstillinger af international betydning, med anvendelse af stande eller tiltag, der skal fremhæve EU-produkternes image.

2. Kommissionen udvikler tekniske støttetjenester navnlig for at:

- a) fremme kendskabet til de forskellige markeder, herunder forretningsmøder i undersøgelsesøjemed
- b) bevare et dynamisk professionelt netværk i forbindelse med politikken for oplysningskampagner og salgsfremstød, herunder ydelse af rådgivning til sektoren med hensyn til truslen fra pirat- og kopiprodukter i tredjelande, og
- c) forbedre kendskabet til EU-reglerne om udvikling og gennemførelse af programmer.

*Artikel 10***Forbud mod dobbeltfinansiering**

De oplysningskampagner og salgsfremstød, der finansieres i henhold til denne forordning, må ikke modtage anden finansiell støtte fra Unionens budget.

*AFSNIT 2***Gennemførelse og forvaltning af enkeltlandsprogrammer***Artikel 11***Udvælgelse af enkeltlandsprogrammer**

1. Efter den i artikel 8, stk. 2, omhandlede indkaldelse af forslag vurderer og udvælger Kommissionen forslagene til enkeltlandsprogrammer. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22, der fastlægger de konkrete kriterier for støtteberettigelse for så vidt angår enkeltlandsprogrammer.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de udvalgte enkeltlandsprogrammer, eventuelle ændringer heraf og de tilhørende budgetter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

*Artikel 12***Oplysninger om udvælgelsen af enkeltlandsprogrammer**

Kommissionen forelægger i god tid det i artikel 23 omhandlede udvalg og dermed medlemsstaterne oplysninger om alle de programmer, der er foreslået eller udvalgt.

Med forbehold af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 forelægger Kommissionen navnlig:

- a) oplysninger om antallet af modtagne forslag, de medlemsstater, hvori de forslagsstillende organisationer er etableret, de berørte sektorer og målmarkedet eller målmarkederne
- b) oplysninger om resultatet af vurderingen af forslagene og en kortfattet beskrivelse heraf.

*Artikel 13***Organer med ansvar for gennemførelse af enkeltlandsprogrammer**

1. Efter behørig gennemførelse af en udbudsprocedure udvælger den forslagsstillende organisation de organer, der skal gennemføre enkeltlandsprogrammerne, især med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af foranstaltningerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22, der fastsætter betingelser for udbudsproceduren til udvælgelse af de gennemførende organer, jf. første afsnit.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 kan en forslagsstillende organisation gennemføre visse dele af et program selv, dog med forbehold af betingelser vedrørende den forslagsstillende organisationserfaringer med at gennemføre sådanne foranstaltninger, udgifterne til sådanne foranstaltninger i forhold til normale markedspriser og den andel af de samlede udgifter, som den del af programmet, der gennemføres af den forslagsstillende organisation, påtager sig.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om, hvornår en forslagsstillende organisation kan gives tilladelse til selv at gennemføre visse dele af programmet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

*Artikel 14***Gennemførelse, opfølgning og kontrol af enkeltlandsprogrammer**

1. De berørte medlemsstater er ansvarlige for at gennemføre de enkeltlandsprogrammer, der er udvalgt i henhold til artikel 11, og for betalingerne i forbindelse hermed. Medlemsstaterne sikrer, at oplysnings- og reklamemateriale, der fremstilles i forbindelse med de nævnte programmer, er i overensstemmelse med EU-forskrifterne.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger ordningerne for gennemførelse, overvågning og kontrol samt reglerne for indgåelse af kontrakter om gennemførelse af udvalgte enkeltlandsprogrammer udvalgt i henhold til denne forordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

2. Medlemsstaterne sikrer gennemførelsen af og overvåger og kontrollerer enkeltlandsprogrammerne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ og i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i henhold til stk. 1.

*Artikel 15***Finansielle bestemmelser for enkeltlandsprogrammer**

1. Unionens finansielle tilskud til enkeltlandsprogrammer i det indre marked udgør 70 % af de støtteberettigede udgifter. Unionens finansielle tilskud til enkeltlandsprogrammer i tredjelande udgør 80 % af de støtteberettigede udgifter. Resten af omkostningerne afholdes udelukkende af de forslagsstillende organisationer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

2. De i stk. 1 omhandlede procentdele hæves til 85 % i tilfælde af en alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra e).

3. Som en undtagelse fra stk. 1 og 2 er de i stk. 1 omhandlede procentdele henholdsvis 75 % og 85 % og den i stk. 2 omhandlede procentdel 90 % for forslagsstillende organisationer, der er etableret i medlemsstater, som den 1. januar 2014 eller derefter modtager finansiel støtte i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF.

Første afsnit finder kun anvendelse på de programmer, som Kommissionen har truffet afgørelse om inden den dato, fra hvilken den berørte medlemsstat ikke længere modtager en sådan finansiel støtte.

4. Evalueringsundersøgelser af resultaterne af oplysningskampagner og salgsfremstød, som foretages i overensstemmelse med den fælles ramme omhandlet i artikel 25, er berettigede til EU-støtte på betingelser svarende til dem, der gælder for det pågældende enkeltlandsprogram.

5. Unionen finansierer fuldt ud de omkostninger til sagkyndige, der er forbundet med udvælgelsen af programmer i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

6. De forslagsstillende organisationer stiller sikkerhed med henblik på at sikre korrekt gennemførelse af enkeltlandsprogrammerne.

7. Unionen finansierer oplysningskampagner og salgsfremstød, der gennemføres via enkeltlandsprogrammer i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 vedrørende de særlige betingelser, i henhold til hvilke omkostninger ved oplysningskampagnerne og salgsfremstødene og, hvis det er nødvendigt, omkostninger til administration og personale er berettigede til finansiel støtte fra Unionen.

AFSNIT 3

Gennemførelse og forvaltning af flerlandeprogrammer og foranstaltninger på Kommissionens initiativ

Artikel 16

Finansieringsformer

1. Finansieringen kan antage en eller flere af de i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fastsatte former, herunder:

a) tilskud til flerlandeprogrammerne

b) kontrakter i forbindelse med de foranstaltninger, der er gennemført på Kommissionens initiativ.

2. Unionen finansierer oplysningskampagner og salgsfremstød, der gennemføres via flerlandeprogrammer eller via foranstaltninger på Kommissionens initiativ i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 17

Evaluering af flerlandeprogrammerne

Forslagene til flerlandeprogrammerne evalueres og udvælges på baggrund af de kriterier, der offentliggøres sammen med indkaldelsen af forslag, jf. artikel 8, stk. 2.

Artikel 18

Oplysninger om gennemførelsen af flerlandeprogrammer

Kommissionen forelægger i god tid det i artikel 23 omhandlede udvalg og dermed medlemsstaterne oplysninger om alle de programmer, der er foreslået eller udvalgt.

Artikel 19

Finansielle bestemmelser for flerlandeprogrammerne

1. Unionens finansielle tilskud til flerlandeprogrammer udgør 80 % af de støtteberettigede udgifter. Resten af udgifterne afholdes udelukkende af de forslagsstillende organisationer.

2. Den i stk. 1 nævnte procentdel hæves til 85 % i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse, tab af forbrugertillid eller andre konkrete problemer, jf. artikel 2, stk. 2, litra e).

3. Som en undtagelse fra stk. 1 og 2 er de i stk. 1 og 2 omhandlede procentdele henholdsvis 85 og 90 % for forslagsstillende organisationer, der er etableret i medlemsstater, som den 1. januar 2014 eller derefter modtager finansiel støtte i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF.

Første afsnit finder kun anvendelse på de programmer, som Kommissionen har truffet afgørelse om inden den dato, fra hvilken den berørte medlemsstat ikke længere modtager en sådan finansiel støtte.

Artikel 20

Udbud i forbindelse med foranstaltninger, der er gennemført på Kommissionens initiativ

Ethvert udbud, som iværksættes af Kommissionen på egne vegne eller i samarbejde med medlemsstaterne, er underlagt de udbudsregler, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽¹⁾.

Artikel 21

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger for at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet ved gennemførelse af foranstaltninger, som finansieres i henhold til denne afgørelse, ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget Unionens midler.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽²⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der påvirker Unionens finansielle interesser i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt vedrørende Unionens midler.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om ydelse af tilskud og afgørelser om tilskud som følge af gennemførelsen af et program under denne forordning udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive kompetencer.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT 1

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 22

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1, artikel 15, stk. 8, og artikel 29, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 24. november 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1, artikel 15, stk. 8, og artikel 29, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis både Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter, der er nedsat ved artikel 229 i forordning (EU) nr. 1308/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

AFDELING 2

Høring, evaluering og rapportering

Artikel 24

Høring

Kommissionen kan som led i gennemførelsen af nærværende forordning konsultere gruppen for civil dialog vedrørende kvalitet og salgsfremme, der blev nedsat i henhold til Kommissionens afgørelse 2013/767/EU ⁽¹⁾.

Artikel 25

Fælles ramme for vurdering af foranstaltningernes virkning

I overensstemmelse med den fælles ramme for opfølgning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 110 i forordning (EU) nr. 1306/2013, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter den fælles ramme for evaluering af virkningen af de oplysningskampagner og salgsfremstød, der finansieres under nærværende forordning, og et indikatorsystem. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

Alle de berørte parter meddeler Kommissionen alle de data og oplysninger, som er nødvendige for at foretage en evaluering af foranstaltningernes virkning.

Artikel 26

Rapport

1. Senest den 31. december 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en interimrapport om anvendelsen af denne forordning. Denne interimrapport skal omfatte gennemførelsesraten i de forskellige medlemsstater, eventuelt ledsaget af passende forslag.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2013/767/EU af 16. december 2013 om fastlæggelse af rammerne for civil dialog inden for områder omfattet af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af afgørelse 2004/391/EF (EUT L 338 af 17.12.2013, s. 115).

2. Senest den 31. december 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, eventuelt ledsaget af passende forslag.

AFDELING 3

Statsstøtte, ophævelse, overgangsbestemmelser og ikrafttræden og anvendelsesdato

Artikel 27

Statsstøtte

I tilfælde af programmer, hvortil der kan ydes EU-støtte, og som Kommissionen har udvalgt i overensstemmelse med nærværende forordning, og uanset artikel 211, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 ⁽¹⁾ samt i medfør af artikel 42, stk. 1, i TEUF finder artikel 107, 108 og 109 i TEUF ikke anvendelse på de betalinger, som medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med nærværende forordning, eller på tilskud, der stammer fra medlemsstaternes skattelignende indtægter, obligatoriske bidrag eller andre finansielle instrumenter.

Artikel 28

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 3/2008 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 29

Overgangsbestemmelser

1. Forordning (EF) nr. 3/2008 finder fortsat anvendelse på de oplysningskampagner og salgsfremstød, for hvilke Kommissionen har truffet afgørelse om finansiering inden den 1. december 2015.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 for at lette overgangen mellem forordning (EF) nr. 3/2008 og nærværende forordning.

Artikel 30

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. december 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

B. DELLA VEDOVA

Formand

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer, (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7).

*BILAG I***Produkter omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b)**

- a) øl
 - b) chokolade og afledte produkter
 - c) brød, wienerbrød, kager, konfekturprodukter, kiks og andet bagværk
 - d) drikkevarer på basis af planteekstrakter
 - e) pastaprodukter
 - f) salt
 - g) vegetabiliske carbohydratgummier og naturharpikser
 - h) sennepspasta
 - i) sukkermajs
 - j) bomuld.
-

BILAG II

Sammenligningstabel

jf. artikel 28

Forordning (EF) nr. 3/2008	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1, første afsnit	Artikel 1
Artikel 1, stk. 1, andet afsnit	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 4, stk. 1 og 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3 og 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7
Artikel 6, stk. 2	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 11, 12 og 17
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12, stk. 1	—
Artikel 12, stk. 2	Artikel 14
Artikel 13, stk. 1	Artikel 16, stk. 1, litra b)
Artikel 13, stk. 2, første afsnit	Artikel 15, stk. 1, 2 og 3, og artikel 19
Artikel 13, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 13, stk. 2, tredje afsnit	—
Artikel 13, stk. 3, 4 og 5	—
Artikel 13, stk. 6	Artikel 27
Artikel 14	Artikel 15, stk. 5 og 7, og artikel 16, stk. 2
Artikel 15 og 16	Artikel 4, stk. 3, artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 1, artikel 11 og 13, artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 8, og artikel 22, 23, 25 og 29
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 30